

No. 36091

**Ireland
and
Hungary**

Convention between Ireland and the Republic of Hungary for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). Dublin, 25 April 1995

Entry into force: *5 December 1996 by notification, in accordance with article 28*

Authentic texts: *English and Hungarian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Ireland, 23 September 1999*

**Irlande
et
Hongrie**

Convention entre l'Irlande et la République de Hongrie tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). Dublin, 25 avril 1995

Entrée en vigueur : *5 décembre 1996 par notification, conformément à l'article 28*

Textes authentiques : *anglais et hongrois*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Irlande, 23 septembre 1999*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN IRELAND AND THE REPUBLIC OF HUNGARY
FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVEN-
TION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

Ireland and the Republic of Hungary, desiring to conclude a Convention for the avoid-
ance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on in-
come, and to further develop and facilitate their relationship,

Have agreed as follows:

Article 1. Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Con-
tracting States.

Article 2. Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting
State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which
they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income, or on
elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable
property.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

(a) In the Republic of Hungary:

(i) The income tax on individuals;

(ii) The corporation tax

(hereinafter referred to as "Hungarian tax");

(b) In the case of Ireland:

(i) The income tax;

(ii) The corporation tax;

(iii) The capital gains tax

(hereinafter referred to as "Irish tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which
are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the
existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other
of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

(a) The term "Hungary" when used in a geographical sense means the territory of the Republic of Hungary;

(b) The term "Ireland" includes any area outside the territorial waters of Ireland which, in accordance with international law, has been or may hereafter be designated under the laws of Ireland concerning the Continental Shelf, as an area within which the rights of Ireland with respect to the sea bed and subsoil and their natural resources may be exercised;

(c) The terms "Contracting State", "one of the Contracting States" and "the other Contracting State" mean Ireland or Hungary, as the context requires; and the term "Contracting States" means Ireland and Hungary;

(d) The term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

(e) The term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

(f) The terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

(g) The term "national" means:

(i) In relation to Hungary, any individual possessing the nationality of Hungary and any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in Hungary;

(ii) In relation to Ireland, any citizen of Ireland and any legal person, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in Ireland;

(h) The term "international traffic" means any transport by a ship, aircraft or road-transport vehicle operated by an enterprise which has its place of effective management in a Contracting State, except when the ship, aircraft or road-transport vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;

(i) The term "competent authority" means:

(i) In the case of Hungary, the Minister of Finance or his authorised representative;

(ii) In the case of Ireland, the Revenue Commissioners or their authorised representative.

2. As regards the application of the Convention by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. But this

term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

(a) He shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

(b) If the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

(c) If he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

(d) If he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

(a) A place of management;

(b) A branch;

(c) An office;

(d) A factory;

(e) A workshop; and

(f) A mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or a construction, installation or assembly project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

(a) The use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

(b) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

(c) The maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

(d) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

(e) The maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

(f) The maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs (a) to (e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -- other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies -- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary. The method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profit to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income or gains which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. International transport

1. Profits from the operation of ships, aircraft or road-transport vehicles in international traffic shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

2. If the place of effective management of a shipping enterprise is aboard a ship, then it shall be deemed to be situated in the Contracting State in which the home harbour of the ship is situated, or, if there is no such home harbour, in the Contracting State of which the operator of the ship is a resident.

3. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Associated enterprises

1. Where

(a) An enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

(b) The same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State -- and taxes accordingly -- profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

(a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;

(b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid. The competent authorities of the Contracting States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, and includes any income or distribution assimilated to income from shares under the taxation laws of the Contracting State of which the company paying the dividends or income or making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services

from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if such resident is the beneficial owner of the interest.

2. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures as well as all other income assimilated to income from money lent by the laws of the State in which the income arises but does not include any income which is treated as a dividend under Article 10. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State if such resident is the beneficial owner of the royalties.

2. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including motion pictures or films, recordings on tape or other media used for radio or television broadcasting or other means of reproduction or transmission), any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

3. The provisions of paragraph 1 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

4. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of shares, rights or an interest in a company, in any other legal person or in a partnership, the assets of which consist principally of, or of rights in, immovable property situated in a Contracting State or of shares in a company the assets of which consist principally of, or of rights in, such immovable property situated in a State may be taxed in the State in which the immovable property is situated.

3. Gains, other than those dealt with in paragraph 2 of this Article, from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains from the alienation of ships, aircraft or road-transport vehicles operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships, aircraft or road-transport vehicles shall be taxable only in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in the preceding paragraphs of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Independent personal services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

(a) The recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the tax year concerned, and

(b) The remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

(c) The remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, aircraft or road-transport vehicle operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State in which the place of effective management of the enterprise is situated.

Article 16. Directors' fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised, if that person is directly or indirectly controlled by the entertainer or sportsman.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income mentioned in this Article shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activity of the entertainer or sportsman is exercised provided that this activity is supported in a considerable part out of public funds of this State or of the other State or the activity is exercised under a cultural agreement or arrangement between the Contracting States.

In such a case, the income is taxable only in the Contracting State in which the artiste or the sportsman is resident.

Article 18. Pensions and annuities

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment and any annuity paid to such a resident shall be taxable only in that State.

2. The term "annuity" means a stated sum payable periodically at stated times during life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 19. Government service

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority in the discharge of functions of a governmental nature shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) Is a national of that State; or

(ii) Did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. (a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority in the discharge of functions of a governmental nature shall be taxable only in that State.

(b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Students

Payments which a student, apprentice or business trainee who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Professors and teachers

1. A professor or teacher who visits one of the Contracting States for a period not exceeding two years for the sole purpose of teaching or carrying out advanced study (including research) at a university, college or other recognised research institute or other establishment for higher education in that Contracting State and who was immediately before that visit a resident of the other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State on any remuneration for such teaching or research for a period not exceeding two years from the date he first visits that Contracting State for such purpose.

2. The preceding provisions of this Article shall not apply to remuneration which a professor or teacher receives for conducting research if the research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 22. Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the beneficial owner of such income, being a resident of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establish-

ment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 23. Elimination of double taxation

1. In Hungary double taxation shall be eliminated as follows:

(a) Where a resident of Hungary derives income which, in accordance with the provisions of this Convention may be taxed in Ireland, Hungary shall, subject to the provisions of subparagraphs (b) and (c), exempt such income from tax.

(b) Where a resident of Hungary derives items of income which, in accordance with the provisions of Article 10, may be taxed in Ireland, Hungary shall allow as a deduction from the tax on the income of that resident an amount equal to the tax paid in Ireland. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given which is attributable to such items of income derived from Ireland.

(c) Dividends paid by a company which is a resident of Ireland to a company which is a resident of Hungary shall be exempt from Hungarian tax to the extent that the dividends would have been exempt from Hungarian tax if both companies had been residents of Hungary.

2. Subject to the provisions of the laws of Ireland regarding the allowance as a credit against Irish tax of tax payable in a territory outside Ireland (which shall not affect the general principle hereof):

(a) Hungarian tax payable under the laws of Hungary and in accordance with this Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or gains from sources within Hungary (excluding in the case of a dividend tax payable in respect of the profits out of which the dividend is paid) shall be allowed as a credit against any Irish tax computed by reference to the same profits, income or gains by reference to which Hungarian tax is computed.

(b) In the case of a dividend paid by a company which is a resident of Hungary to a company which is a resident of Ireland and which controls directly or indirectly 10 per cent or more of the voting power in the company paying the dividend, the credit shall take into account (in addition to any Hungarian tax creditable under the provisions of subparagraph (a) of this paragraph) Hungarian tax payable by the company in respect of the profits out of which such dividend is paid.

3. For the purposes of paragraphs 1 and 2 of this Article profits, income and capital gains owned by a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Convention shall be deemed to be derived from sources in that other Contracting State.

4. Where in accordance with any provisions of this Convention income derived by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income of such resident, take into account the exempted income.

5. Where, under any provision of this Convention, income or gains is or are wholly or partly relieved from tax in a Contracting State and, under the laws in force in the other Con-

tracting State, an individual, in respect of the said income or gains, is subject to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in that other State, and not by reference to the full amount thereof, then the relief to be allowed under this Convention in the first-mentioned State shall apply only to so much of the income or gains as is remitted to or received in that other State.

Article 24. Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 4 of Article 11, or paragraph 4 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 25. Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first noti-

cation of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26. Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information so received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

(a) To carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

(b) To supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

(c) To supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (*ordre public*).

Article 27. Diplomatic agents and consular officers

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28. Entry into force

1. The Contracting Parties shall notify each other that their constitutional requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. This Convention shall enter into force on the date of the later of the notifications and its provisions shall apply:

(a) In Hungary:

(i) As respects taxes withheld at source, to amounts of income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

(ii) As respects other taxes on income, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

(b) In Ireland:

(i) As respects income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after the sixth day of April in the year next following the date on which this Convention enters into force;

(ii) As respects corporation tax, for any financial year beginning on or after the first day of January in the year next following the year in which this Convention enters into force.

Article 29. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by a Contracting State. Either Contracting State may terminate the Convention at any time after five years from the date on which the Convention enters into force provided that at least six months prior notice of termination has been given through diplomatic channels.

In such event, this Convention shall cease to have effect:

(a) In Hungary:

(i) As respects taxes withheld at source, to amounts of income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

(ii) As respects other taxes on income, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

(b) In Ireland:

(i) As respects income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after the sixth day of April in the year next following the date on which the period specified in the said notice of termination expires;

(ii) As respects corporation tax, for any financial year beginning on or after the first day of January next following the date on which the period specified in the said notice of termination expires.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention. Done in duplicate at Dublin, this 25th day of April, 1995, in the English and Hungarian languages, each text being equally authentic.

For Ireland:

DICK SPRING

For the Republic of Hungary:

TIBOR DRASKOVICS

PROTOCOL

At the signing today of the Convention between Ireland and the Republic of Hungary for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income the undersigned have agreed upon the following provision which shall form an integral part of the Convention:

With reference to paragraph 1(c) of Article 23, it is understood that in the event that the Republic of Hungary should impose any tax on dividends received by companies which are resident in Hungary, the Governments of the Contracting States will enter into negotiations in order to establish new provisions concerning the relief from double taxation of such dividends derived from sources in Ireland.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done in duplicate at Dublin, this 25th day of April 1995, in the English and Hungarian languages, each text being equally authentic.

For Ireland:

DICK SPRING

For the Republic of Hungary:

TIBOR DRASKOVICS

[HUNGARIAN TEXT — TEXTE HONGROIS]

E G Y E Z M É N Y

ÍRORSZÁG

**ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG
KÖZÖTT**

**A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS
KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A
JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN**

Írország és a Magyar Köztársaság, attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén, és hogy kapcsolataikat továbbfejlesszék és elősegítsék,

megállapodtak a következőkben:

1. cikk

SZEMÉLYI HATÁLY

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. cikk

AZ EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓK

1. Az Egyezmény azokra a jövedelemadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, illetve a jövedelem részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) A Magyar Köztársaságban:

- (i) a magánszemélyek jövedelemadója;
- (ii) a társasági adó;

(a továbbiakban "magyar adó");

b) Írországban:

- (i) a jövedelemadó;
- (ii) a társasági adó;
- (iii) a tőkenyeresség utáni adó ("capital gains tax");

(a továbbiakban "ír adó").

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a hatályban lévő adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabalyaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. cikk

ÁLTALÁNOS MEGHATÁROZÁSOK

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a. a "Magyarország" kifejezés, földrajzi értelemben használva, a Magyar Köztársaság területét jelenti;

b. az "Írország" kifejezés magában foglalja Írország parti vizein kívüli minden olyan területet, amely a nemzetközi joggal összhangban Írországnak a kontinentális talapzatra vonatkozó jogszabályai értelmében olyan területnek minősül vagy ezután minősülhet, amelyen belül a tengerfenék és az altalaj, valamint ezek természeti erőforrásai tekintetében Írország jogokat gyakorolhat;

c. a "Szerződő Állam," az "egyik Szerződő Állam" és "a másik Szerződő Állam" kifejezés Magyarországot vagy Írországot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően; a "Szerződő Államok" kifejezés Magyarországot és Írországot jelenti;

d. a "személy" kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

e. a "társaság" kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintendők;

f. az "egyik Szerződő Állam vállalkozása" és "a másik Szerződő Állam vállalkozása" kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását jelentik;

g. az "állampolgár" kifejezés a következőket jelenti:

(i) Magyarország tekintetében minden olyan magánszemélyt, aki magyar állampolgársággal rendelkezik és minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesülést, amely ezt a jogállását a Magyarországon hatályban lévő jogszabályokból nyeri;

(ii) Írország tekintetében Írország bármely állampolgárát és minden olyan jogi személyt, egyesülést vagy egyéb olyan jogalanyt, amely ezt a jogállását Írországban hatályos jogszabályokból nyeri;

h. a "nemzetközi forgalom" kifejezés az egyik Szerződő Államban tényleges üzletvezetési hellyel rendelkező vállalkozás által üzemeltetett hajó, légi jármű, vagy közúti szállító jármű igénybevételével végzett bármilyen szállítást jelent, kivéve ha a hajó, légi jármű vagy a közúti szállító jármű kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között közlekedik;

i. az "illetékes hatóság" kifejezés a következőket jelenti:

(i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét;

(ii) Írország esetében a bevételi főbiztosokat (the Revenue Commissioners) vagy meghatalmazott képviselőiket.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek - amennyiben a szövegösszefüggés mást nem kíván - olyan jelentésük van, mint amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. cikk

BELFÖLDI ILLETŐSÉGŰ SZEMÉLY

1. Az Egyezmény alkalmazásában az "egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy" kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, székhelye, tartózkodási helye, üzletvezetési helye vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő forrásokból származó jövedelem alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély az 1. bekezdés rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. cikk

TELEPHELY

1. Az Egyezmény alkalmazásában a "telephely" kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejezi.

2. A "telephely" kifejezés magában foglalja különösen:

- a) az üzletvezetés helyét;
- b) a fiókot;
- c) az irodát;
- d) a gyárat;
- e) a műhelyt;
- f) a bányát, az olaj- és a földgázkutát, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. Az építési terület, az építkezési, szerelési vagy berendezési munkálatok csak akkor képeznek telephelyet, ha a munka 12 hónapnál tovább tart.

4. E Cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem tekintendők "telephelynek":

- a) az olyan berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;
- b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;
- c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azt egy másik vállalkozás feldolgozza;
- d) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;
- e) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a) - e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezései alkalmazandók - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik, és felhatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében az egyik Szerződő Államban szerződéseket kössön, akkor ez a vállalkozás olyan vállalkozásnak tekintendő, amelynek telephelye van ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyeket ez a személy a vállalkozás érdekében végez, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége azokra a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé azon bekezdés rendelkezései értelmében.

6. Egy vállalkozás nem tekintendő telephellyel bírónak az egyik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. cikk.

INGATLAN VAGYONBÓL SZÁRMAZÓ JÖVEDELEM

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, ebben a másik Államban adózatható.

2. Az "ingatlan vagyon" kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak jogszabályai szerint jelent, amelyekben a szóban forgó vagyon fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan

vagyon tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és erdészeti üzemekben használatos berendezéseket és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékeként járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. Hajók, légi járművek és közúti szállító járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdés rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is.

7. cikk

VÁLLALKOZÁSI NYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a tevékenységét a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján fejt ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejt ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján, akkor mindkét Szerződő Államban olyan nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, önálló üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók azok a költségek, amelyek a telephely működésével kapcsolatban merültek fel, beleértve az üzletvezetési és az általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam az adóztatandó nyereséget a szokásos

arányos megosztás módszerével állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszerek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelem- vagy nyereségtételeket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, e cikk rendelkezései nem érintik azoknak a cikkeknak a rendelkezéseit.

8. cikk

NEMZETKÖZI SZÁLLÍTÁS

1. A hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy hajón van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a hajó hazai kikötője található, vagy ha nincs ilyen hazai kikötő, akkor abban a Szerződő Államban, amelyikben a hajó üzemeltetője belföldi illetőségű.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételtől származó nyereségre is.

9. cikk

KAPCSOLT VÁLLALKOZÁSOK

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek, és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, de c feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen Állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá - és adóztat meg ennek megfelelően - amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik Államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amely az elsőként említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ennek a másik Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen igazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai, szükség esetén, tanácskozni fognak egymással.

10. cikk

OSZTALÉK

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, ebben a másik Államban adóztható.

2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is adóztható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban a kedvezményezett az osztalék hasznhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 %-át, ha az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 10 %-a a hasznhúzó közvetlen tulajdonában van;

b) az osztalék bruttó összegének 15 %-át minden más esetben.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.

A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozások alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában az "osztalék" kifejezés részvényekből vagy egyéb jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet jelent, és magában foglal minden részvényből származó jövedelemmel hasonlatos jövedelmet vagy felosztást annak a Szerződő Államnak az adójoga szerint, amelyben az osztalékot vagy jövedelmet fizető vagy felosztást végző társaság belföldi illetőségű.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. cikk

K A M A T

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha ez a belföldi személy a kamat haszonhúzója.

2. E Cikk alkalmazásában a "kamat" kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségből való részesedésre, akár nem, és magában foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat, valamint minden pénzkölcsönzésből származó jövedelemhez hasonló egyéb jövedelmet annak az Államnak a jogszabályai szerint, amelyben a jövedelem keletkezik, de nem foglalja magában azokat a jövedelmeket, amelyeket a 10. cikk osztalékként kezel. E cikk alkalmazásában a késedelmes fizetés utáni bírságok nem tekintendők kamatnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz ebben a másik Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

4. Ha a kamatot a fizető személy és a kamat hasznhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegekre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembe vételével.

12. cikk

JOGDÍJ

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek csak ebben a másik Államban adóztható, ha ez a belföldi illetőségű személy a jogdíj hasznhúzója.

2. E Cikk alkalmazásában a "jogdíj" kifejezés minden olyan jellegű térítést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások felhasználásának vagy felhasználási jogának ellenértékéként fizetnek ki (beleértve a mozgóképfilm- és egyéb film, a hangszalagra történő felvételt, a rádiós vagy televíziós közvetítésre szolgáló egyéb eszközöket, valamint az egyéb sokszorosító és átviteli eszközöket), mindenfajta szabadalmat, védjegyet, ipari mintát vagy modellt, tervet, titkos formulát vagy eljárást, valamint az ipari, kereskedelmi vagy tudományos berendezések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért kapott térítést.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hasznhúzója üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén abban a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

4. Ha a kifizető és a jogdíj hasznhúzója közötti, vagy a kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege ahhoz a használatához, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj hasznhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk

rendelkezéseit csak az utóbbi összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembe vételével.

13. cikk

TŐKENYERESÉG

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy másik Szerződő Államban fekvő, 6. cikkben meghatározott ingatlanának elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztható.

2. Az olyan társaság, egyéb jogi személy vagy társulás részvényeinek, jogainak vagy egyéb érdekeltségének elidegenítéséből származó nyereség, melynek eszközei döntően az egyik Szerződő Államban lévő ingatlan tulajdonból, illetve az ahhoz fűződő jogokból állnak, vagy az olyan társaság részvényeiből származó nyereség, melynek eszközei döntően valamely államban lévő ilyen ingatlan vagyontól vagy az ahhoz fűződő jogokból állnak, az ingatlan fekvése szerinti Államban adóztható.

3. A második bekezdésben nem említett egyéb olyan nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyéhez tartozó üzleti vagyon részét képező ingó vagyon, valamint az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy számára a másik Szerződő Államban szabad foglalkozás gyakorlása céljára rendelkezésre álló ingó vagyontárgy elidegenítéséből származik, ebben a másik Államban adóztható, beleértve az ilyen telephelynek (akár a-vállalkozással együttesen, akár attól függetlenül történő) vagy az ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből származó nyereséget is.

4. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi járművek és közúti szállító járművek, valamint az ilyen hajók, légi járművek és közúti szállító járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyontárgyak elidegenítéséből származó nyereség csak abban a szerződő Államban adóztható, amelyben a vállalkozás tényleges üzemeltetésének helye van.

5. Az előző bekezdésekben említett vagyontárgyakon kívüli vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. cikk

SZABAD FOGLALKOZÁS

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztható, kivéve ha a tevékenység végzésére a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázis áll rendelkezésére. Ha ilyen állandó bázissal rendelkezik, jövedelme a másik Szerződő Államban adóztható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A "szabad foglalkozás" kifejezés magában foglalja különösen az önálló tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési és oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. cikk

NEM ÖNÁLLÓ MUNKA

1. A 16., 18., 19., és 21. cikkek rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló munkára tekintettel kap, csak ebben az Államban adóztható, kivéve, ha a munkavégzés a másik Szerződő Államban történik. Amennyiben a munkát ott végzik, az abból származó díjazás ebben a másik Államban adóztható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezéseire való tekintet nélkül az a díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkára tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adóztható, amennyiben

a) a kedvezményezett egyfolytában vagy megszakításokkal nem tölt 183 napnál hosszabb időszakot az adott adóévben kezdődő vagy végződő bármilyen 12 hónapos időtartamon belül a másik Államban, és

b) a díjazást olyan munkáltató fizeti, vagy olyan munkáltató nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

c) a díjazást nem a munkáltatónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű fedélzetén végzett nem önálló munkára tekintettel kapott díjazás abban a Szerződő Államban adóztható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. cikk

IGAZGATÓK TISZTELETDJÁ

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló testületének tagjaként kap, ebben a másik Államban adózható.

17. cikk

MŰVÉSZEK ÉS SPORTOLÓK

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. cikk rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként, úgymint színpadi, film-, rádiós vagy televíziós művészként, zenészként, vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségben kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adózható.

2. Amennyiben az előadóművész vagy sportoló ilyen minőségben személyesen kifejtett tevékenységével kapcsolatos jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, akkor ez a jövedelem a 7., 14., és a 15. cikk rendelkezéseire való tekintet nélkül abban a Szerződő Államban adózható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, ha ez a személy az előadóművész vagy sportoló közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt áll.

3. Tekintet nélkül e cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem adómentes abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, ha ezt a tevékenységet jelentős részben ennek az Államnak vagy a másik Államnak a közpénzeiből támogatják, vagy a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás keretében fejtik ki. Ebben az esetben a jövedelem csak abban a Szerződő Államban adózható, amelyben a művész vagy sportoló belföldi illetőségű.

18. cikk

NYUGDÍJAK ÉS ÉVJÁRADÉKOK

1. A 19. cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi

illetőségű személynek fizetnek korábbi nem önálló munkára tekintettel, valamint az ilyen belföldi illetőségű személynek fizetett évjárdék csak ebben az Államban adóztatható.

2. Az "évjárdék" kifejezés egy életen keresztül, illetve megállapított vagy megállapítható időtartamra, rendszeresen, meghatározott időközönként fizetendő meghatározott összeget jelent, amelyet pénz vagy pénzzel bíró érték teljes és megfelelő ellenértékeként járó fizetési kötelezettség keretében fizetnek.

19. cikk

KÖZSZOLGÁLAT

1. a) Az olyan nem nyugdíj jellegű díjazás, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, egységének vagy helyi hatóságainak teljesített közigazgatási jellegű feladatok ellátásával, csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

b) Ez a díjazás azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára; vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából lett ebben az Államban belföldi illetőségű.

2. a) Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet ki, vagy az általuk létrehozott alapokból fizetnek ki egy magánszemélynek olyan szolgálatért, amelyet ezen Államnak, politikai egységeinek vagy hatóságainak teljesített közigazgatási jellegű feladatok ellátásával, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Az ilyen nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű és ennek az Államnak állampolgára is.

3. A 15., 16., és 18. cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan díjazásokra és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egysége vagy helyi hatóságai által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

20. cikk

TANULÓK

Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanulók, ipari és kereskedelmi tanulók vagy gyakornokok kapnak ellátásukra vagy tanulmányi célokra, akik közvetlenül az egyik Szerződő Államba való utazás előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségűek voltak, vagy jelenleg is azok, és akik az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztathatók ebben az Államban, amennyiben az ilyen kifizetések ezen az Államon kívüli forrásokból származnak.

21. cikk

TANÁROK

1. Az a tanár aki kizárólag abból a célból utazik két évet meg nem haladó időtartamra az egyik Szerződő Államba, hogy tanítson vagy felsőfokú tanulmányokat (beleértve a kutatást) folytasson egyetemen, főiskolán, más elismert kutatóintézetben vagy egyéb felsőoktatási intézményben ebben a Szerződő Államban, és aki közvetlenül elutazása előtt a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű volt, adómentességet élvez az elsőként említett Szerződő Államban minden olyan díjazás tekintetében, amelyet ilyen oktatói vagy kutatói tevékenységéért kap, az ebbe a Szerződő Államba ilyen célból tett első utazásának időpontjától számított két évet meg nem haladó időszakban.

2. E cikk fenti rendelkezései nem terjednek ki arra a díjazásra, amelyet a tanár kutatómunkáért kap, ha a vállalt kutatás elsősorban meghatározott személy vagy személyek magánérdekét szolgálja.

22. cikk

EGYÉB JÖVEDELEM

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol keletkeznek is, csak ebben az Államban adóztathatók.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem terjednek ki a 6. cikk 2. bekezdésben meghatározott ingatlan vagyontól származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, amennyiben az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi

illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye révén üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amelynek alapján a jövedelmet kifizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetben a 7. cikk vagy a 14. cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

23. cikk

A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSE

1. Magyarországon a kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban Írországból adózatható, Magyarország a b) és c) pontban foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet az adózás alól.

b) Amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételre élvez, amelyek a 10. cikk rendelkezéseivel összhangban Írországból adózathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik az Írországból megfizetett adóval. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt számított adónak azt a részét, amely az Írországból származó ilyen jövedelemtételre esik.

c) Az Írországból belföldi illetőségű társaság által a Magyarországon belföldi illetőségű társaságnak kifizetett osztalék olyan mértékben mentes a magyar adó alól, amilyen mértékben mentes lenne, ha mindkét társaság magyarországi illetőségű lenne.

2) Az Írországon kívüli területeken fizetendő adónak az ír adóval szembeni beszámításának megengedéséről szóló írországi jogszabályok rendelkezéseinek fenntartásával (ami nem érinti ezek általános elvét),

a) A Magyarországon belüli forrásokból származó nyereség vagy jövedelem utáni, a magyarországi jogszabályok értelmében és az Egyezményvel összhangban akár közvetlenül, akár levonással fizetendő magyar adó (kivéve az osztalék esetében az azon nyereség után fizetendő adót, amelyből az osztalékot fizetik) beszámítható minden olyan ír adóba, melyet ugyanarra a nyereségre vagy jövedelemre vonatkozóan számítanak ki, mint amelyre vonatkozóan a magyar adót kiszámítják.

b) Abban az esetben, ha az osztalékot magyarországi illetőségű társaság fizeti egy olyan frországi illetőségű társaságnak, amelyik közvetlenül vagy közvetve az osztalékot fizető társaság szavazati jogainak legalább 10 %-át ellenőrzi, a beszámírtásnál figyelembe kell venni (az e bekezdés a) alpontjának rendelkezései értelmében beszámírtandó bármely magyar adón felül) azt a magyar adót, amelyet a társaság azon nyereség után fizet, amelyből az ilyen osztalékot fizetik.

3) E cikk 1. és 2. bekezdésének alkalmazásában az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonában lévő olyan nyereség, jövedelem és tőkenyereség, amely az Egyezményvel összhangban a másik Szerződő Államban adóztatható, ebben a másik Szerződő Államban lévő forrásból származónak tekintendő.

4) Ha ezen Egyezmény bármelyik rendelkezésével összhangban az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem mentesül az adó alól ebben az Államban, ez az Állam mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme utáni adó kiszámírtásánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet.

5) Ha az Egyezmény bármely rendelkezése értelmében valamely jövedelmet vagy nyereséget részben vagy egészben mentesítenek az adózás alól az egyik Szerződő Államban, és a másik Szerződő Állam hatályos jogszabályai szerint a magánszemély az említett jövedelem vagy nyereség tekintetében csak azon összeg erejéig adóköteles, amelyet ebbe a másik Államba átutáltak, vagy ebben az Államban megkaptak, és nem az előbbieket teljes összegének erejéig, akkor az Egyezmény értelmében az elsőként említett Államban megengedendő mentesítés, a jövedelemnek vagy nyereségnek csak arra részére vonatkozik, amelyet ebben a másik Államban megkaptak vagy oda átutáltak.

24. cikk

EGYENLŐ ELBÁNÁS

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vethetők a másik Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai hasonló körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, az 1. cikk rendelkezéseire

való tekintet nélkül, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adózható kedvezőtlenebbül ebben a másik Szerződő Államban, mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai. Ez a rendelkezés nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Állam köteles lenne a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítani az adózás területén, mint amilyeneket a saját területén belföldi illetőségű személyek biztosít.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adózható nyereségének megállapításánál ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha ezeket az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személynek fizették volna, kivéve, ha a 9. cikk 1. bekezdésében, a 11. cikk 4. bekezdésében vagy a 12. cikk 4. bekezdésében szereplő rendelkezések alkalmazandók.

4. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adózás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adózás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. Tekintet nélkül a 2. cikk rendelkezéseire, e cikk rendelkezései bármilyen fajtájú és elnevezésű adóra alkalmazandók.

25. cikk

EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedése olyan adózást eredményez vagy eredményezhet a későbbiekben számára, amely nincs összhangban az Egyezmény rendelkezéseivel, az illető Állam belső jogszabályaiban biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül az ügyet annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé terjesztheti,

amelyekben belföldi illetőségű, vagy ha ügyére a 24. cikk 1. bekezdése vonatkozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatósága elé, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított 3 éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Tanácskozhatnak továbbá egymással annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések szellemében létrehozandó megállapodás elérése céljából közvetlenül érintkezhetnek egymással.

26. cikk

INFORMÁCIÓCSERE

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely az Egyezmény rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi rendelkezések végrehajtásához szükséges, amennyiben az ezek szerinti adózás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. cikk nem korlátozza. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fedí fel, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével és a velük kapcsolatos peres eljárással vagy a jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban nyilvánosságra hozhatják.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék:

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

b) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást, vagy olyan információt fedne fel, amely a közrendbe (ordre public) ütközne.

27. cikk

DIPLOMÁCIAI KÉPVISELŐK ÉS KONZULI TISZTSÉGVISELŐK

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai képviselőket és a konzuli tisztségviselőket a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

28. cikk

HATÁLYBALÉPÉS

I. A Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény a későbbi értesítés időpontjában lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:

a) Magyarországon:

i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy onnan kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

b) Írországbán:

i) a jövedelemadó és a tőkenyereségadó tekintetében az Egyezmény hatályba lépésének dátumát követő év áprilisának hatodik napján vagy az után kezdődő bármely adókvetési évre vonatkozóan;

ii) a társasági adó tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő év januárjának első napján vagy az után kezdődő bármely pénzügyi évre vonatkozóan.

29. cikk

FELMONDÁS

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam az Egyezmény hatálybalépésének időpontjától számított öt év után bármikor felmondhatja, feltéve, hogy az erről szóló értesítést legalább hat hónappal megelőzően diplomáciai úton eljuttatja.

Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) Magyarországon:

i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény felmondásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre;

ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén vagy az után kezdődő bármely adóévre kivethető adókra vonatkozóan;

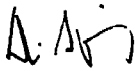
b) Írországbán:

i) a jövedelemadó és a tőkenyereségadó tekintetében az említett felmondási értesítésben meghatározott időtartam lejártának időpontját követő év áprilisának hatodik napján vagy az után kezdődő bármely adókvetési évre vonatkozóan;

ii) a társasági adó tekintetében az említett felmondási értesítésben meghatározott időtartam lejártának időpontját követő január első napján vagy az után kezdődő bármely pénzügyi évre vonatkozóan.

Ennek hitelemül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két eredeti példányban, Dublinban 1995. április hó 25. napján, angol és magyar nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

Írország nevében

A Magyar Köztársaság
névében

JEGYZŐKÖNYV

A mai napon, a Magyar Köztársaság és Írország között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelemadók területén szóló Egyezmény aláírásakor az alulírottak megállapodtak a következő rendelkezésben, amely az Egyezmény szerves részét képezi:

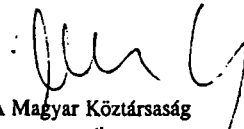
A 23. cikk 1. (c) bekezdésével kapcsolatosan megállapítást nyert, hogy abban az esetben, ha a Magyar Köztársaság bármilyen adót vet ki a magyarországi illetőségű társaságok által kapott osztalékra, a Szerződő Államok Kormányai tárgyalásokat kezdenek, hogy új rendelkezéseket hozzanak az írországi forrásokból származó osztalék kettős adóztatásának elkerülése érdekében.

Ennek hiteléül az arra kellő meghatalmazással rendelkező alulírottak a Jegyzőkönyvet aláírták.

Készült két eredeti példányban, Dublinban, 1995. április hó 25. napján, angol és magyar nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.

Írország
nevében

A Magyar Köztársaság
nevében

[TRANSLATION - TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE L'IRLANDE ET LA RÉPUBLIQUE DE HONGRIE
TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR
L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU

L'Irlande et la République de Hongrie, désireuses de conclure une Convention en vue d'éviter la double imposition et de prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu ainsi que de continuer à développer et à faciliter leurs relations mutuelles,

Sont convenues de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents de l'un des États contractants ou des deux.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus par l'un ou l'autre des États contractants, leurs subdivisions politiques et leurs autorités locales, quelles que soient leurs modalités de recouvrement.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu l'impôt perçu sur le revenu total ou sur des éléments du revenu, y compris l'impôt sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers.

3. La présente Convention s'applique en particulier aux impôts suivants :

a) Dans le cas de la République de Hongrie :

i) L'impôt sur le revenu des personnes physiques;

ii) L'impôt sur les sociétés

(Ci-après dénommés "impôt hongrois");

b) Dans le cas de l'Irlande :

i) L'impôt sur le revenu;

ii) L'impôt sur les sociétés;

iii) L'impôt sur les plus-values en capital

(Ci-après dénommés "impôt irlandais").

4. La présente Convention s'applique également à tout impôt de nature identique ou analogue qui serait ajouté aux impôts actuels après la date de signature de ladite Convention ou qui les remplacerait. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent toutes les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins de la présente Convention et à moins que le contexte n'impose une interprétation différente :

a) L'expression "Hongrie", utilisée au sens géographique, désigne le territoire de la République de Hongrie;

b) L'expression "Irlande" comprend toutes zones situées au-delà des eaux territoriales de l'Irlande qui, conformément au droit international, sont ou pourront être désignées conformément à la législation irlandaise relative au plateau continental, comme zone à l'intérieur de laquelle l'Irlande peut exercer des droits sur le fond de la mer et son sous-sol et sur leurs ressources naturelles;

c) Les expressions "État contractant", "une des États contractants" et "autre État contractant" désignent l'Irlande ou la Hongrie, selon le contexte, et l'expression "États contractants" désigne l'Irlande et la Hongrie;

d) L'expression "personne" désigne les personnes physiques, sociétés et autres associations de personnes;

e) L'expression "société" désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée fiscalement comme une personne morale;

f) Les expressions "entreprise d'un État contractant" et "entreprise de l'autre État contractant" désignent toute entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et toute entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant;

g) L'expression "ressortissant" désigne :

i) En ce qui concerne la Hongrie, toute personne physique ayant la nationalité hongroise ainsi que toute personne morale, société de personnes ou autre association établie conformément à la législation en vigueur en Hongrie;

ii) En ce qui concerne l'Irlande, tous les ressortissants irlandais et toute personne morale, société de personnes et autre association établie conformément à la constitution et à la législation en vigueur en Irlande;

h) L'expression "trafic international" s'entend de tout transport effectué par un navire, un aéronef ou un véhicule routier exploité par une entreprise ayant sa direction effective sur le territoire de l'un des États contractants, sauf lorsque le navire, l'aéronef ou le véhicule n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant;

i) L'expression "autorité compétente" désigne :

i) Dans le cas de la Hongrie, le Ministre des finances ou son représentant autorisé;

ii) Dans le cas de l'Irlande, les Revenue Commissioners ou leur représentant autorisé.

2. Aux fins de l'application de la présente Convention par un État contractant, une expression qui n'y est pas définie aura, à moins que le contexte n'impose une interprétation différente, le sens que lui attribue la législation de cet État au regard des impôts auxquels s'applique la Convention.

Article 4. Résident

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "résident de l'un des États contractants" s'entend de toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, y est imposable pour y avoir son domicile, sa résidence, sa résidence habituelle, son lieu de direction ou son siège ou par application de tout autre critère semblable. Toutefois, ce terme ne porte pas sur une personne assujettie à l'impôt dans cet État contractant au seul titre des revenus qu'elle tire de sources situées dans ledit État.

2. Si, par application des dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne physique se trouve être un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) L'intéressé est réputé être un résident de l'État où il dispose d'un foyer d'habitation permanent; s'il dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États contractants, il est réputé être un résident de l'État avec lequel il a des liens personnels et économiques les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) Si l'on ne peut déterminer dans quel État se trouve le centre de ses intérêts vitaux ou s'il ne dispose de foyer d'habitation permanent dans aucun des deux États, l'intéressé est réputé être résident de l'État où il séjourne habituellement;

c) S'il séjourne habituellement dans les deux États ou s'il ne séjourne habituellement dans aucun d'eux, il est considéré comme résident de l'État dont il possède la nationalité;

d) S'il possède la nationalité des deux États ou s'il ne possède la nationalité d'aucun d'eux, la situation sera réglée d'un commun accord par les autorités compétentes des États contractants.

3. Si, par application des dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est réputée être résident de l'État où le siège de sa direction effective est situé.

Article 5. Établissement stable

1. Aux fins de la présente Convention, l'expression "établissement stable" s'entend d'une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce son activité et qui a pour objectif la génération d'un revenu.

2. L'expression "établissement stable" comprend en particulier :

a) Un lieu d'administration;

b) Une succursale;

c) Un bureau;

d) Une usine;

e) Un atelier; et

f) Une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou d'installation ne constitue un établissement stable que s'il a une durée de plus de douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, l'expression "établissement stable" ne couvre pas :

a) L'usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de produits ou de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) Le maintien d'un dépôt de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise dans le seul but de les stocker, de les exposer ou de les livrer;

c) Le maintien d'un dépôt de biens ou de marchandises appartenant à l'entreprise dans le seul but de les faire transformer par une autre entreprise;

d) Le maintien d'une installation fixe d'affaires aux seules fins d'acheter des produits ou des marchandises ou de recueillir des renseignements pour l'entreprise;

e) Le maintien d'une installation fixe d'affaires aux seules fins de réaliser pour l'entreprise d'autres activités ayant un caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) Le maintien d'une installation fixe d'affaires à seule fin de réaliser une combinaison d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'ensemble des activités résultant de cette combinaison ait un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, si une personne autre qu'un agent indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 agit au nom d'une entreprise et dispose dans un État contractant du pouvoir, qu'elle exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de l'entreprise, cette entreprise est réputée avoir un établissement stable dans cet état pour toute activité que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne restent limitées à celles visées au paragraphe 4 et qui, exercées dans une installation fixe d'affaires, n'en ferait pas un établissement stable au sens dudit paragraphe.

6. Une entreprise d'un État contractant n'est pas réputée avoir un établissement stable dans l'autre État contractant du seul fait qu'elle y exerce une activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou d'un autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités.

7. Le fait qu'une société qui est un résident de l'un des États contractants contrôle une société ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou y qui exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou autrement) ne suffit pas à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression "biens immobiliers" a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens en question sont sis. Elle couvre en tout état de cause les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits régis par les dispositions du droit commun de la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits donnant lieu au paiement de rémunérations variables ou fixes sans contrepartie de

l'exploitation ou du droit d'exploitation de gisements minéraux, de sources ou d'autres ressources naturelles. Les navires, embarcations et aéronefs ne sont pas réputés constituer des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou d'une autre forme quelconque d'exploitation des biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 du présent article s'appliquent aussi aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise et aux revenus provenant des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices d'une entreprise

1. Les bénéfices d'une entreprise de l'un des États contractants ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'entreprise n'exerce des activités dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Dans ce cas, les bénéfices ne peuvent être imposés dans l'autre État que dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent article, lorsqu'une entreprise de l'un des États contractants exerce des activités dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé à cet établissement stable, dans chaque État contractant, les bénéfices qu'il aurait réalisés s'il avait été une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses encourues aux fins poursuivies par cet établissement, y compris une imputation des dépenses de direction et des frais généraux d'administration encourus aux fins de l'ensemble de l'entreprise, que ce soit dans l'État où est situé l'établissement stable ou ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses différentes parties, aucune disposition du paragraphe 2 du présent article n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage. La méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que les résultats obtenus soient conformes aux principes énoncés dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du simple fait qu'il achète des produits ou des marchandises pour le compte de l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu ou de plus-value qui sont traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Transport international

1. Les bénéfices provenant de l'exploitation de navires, d'aéronefs ou de véhicules routiers en trafic international ne sont imposables que dans l'État contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

2. Si le siège de direction effective d'une entreprise de navigation est à bord d'un navire, ce siège est considéré comme situé dans l'État contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache, dans l'État contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque :

a) Une entreprise de l'un des États contractants participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou que

b) Les mêmes personnes participent à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'un des États contractants et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et que, dans l'un ou l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été imputés à l'une de ces entreprises peuvent être inclus par l'un des États contractants dans les bénéfices ou les pertes de l'entreprise considérée et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État et impose en conséquence des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéfices. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes versés par une société qui est un résident de l'un des États contractants à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État; mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif détient directement au moins 10 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 pour cent du montant brut des dividendes dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société en ce qui concerne les bénéficiaires sur lesquels les dividendes sont payés. Les autorités compétentes des États contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de ces limites.

3. Au sens du présent article, le terme "dividendes" désigne les revenus provenant d'actions ou autres droits, à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autre parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus provenant d'actions conformément à la législation de l'État dont la société qui les distribue est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident de l'un des États contractants, exerce dans l'autre État contractant dont la société distributrice des dividendes est un résident une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou exerce dans ledit État une profession indépendante à partir d'une base qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident de l'un des États contractants tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut prélever aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice de dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet autre État; l'autre État ne peut pas non plus prélever un impôt sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant de l'un des États contractants et versés à un résident de l'autre État contractant ne peuvent être imposés dans cet autre État que si la personne qui perçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif.

2. Au sens du présent article, le terme "intérêts" désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des titres publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots qui les accompagnent, ainsi que tous les autres revenus assimilés aux revenus produits par un prêt d'argent par la législation de l'État dont proviennent les revenus, à l'exclusion toutefois des revenus considérés comme des dividendes en vertu de l'article 10. Il ne comprend pas les pénalités pour arriérés de paiements.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident de l'un des États contractants, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou exerce dans ledit État une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice

des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14, selon le cas, sont applicables.

4. Lorsque, en raison des relations particulières qui existent entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou des relations que l'un et l'autre entretiennent avec une tierce personne, le montant des intérêts versés excède, pour une raison quelconque, celui dont le débiteur et le bénéficiaire effectif seraient convenus en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant, compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant de l'un des États contractants et versées à un résident de l'autre État contractant ne sont imposables dans cet autre État contractant que si la personne qui les perçoit en est le bénéficiaire effectif.

2. Au sens du présent article, le terme "redevances" désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, ou les films, bandes ou autres médias utilisés pour des émissions radiophoniques ou télévisées ou d'autres formes de reproduction ou de transmission, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou scientifique et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident de l'un des États contractants, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, ou exerce dans cet État une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe. En pareil cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la présente Convention, selon le cas, sont applicables.

4. Lorsque, en raison des relations particulières existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou des relations que l'un et l'autre entretiennent avec une tierce personne, le montant des redevances payées excède, pour une raison quelconque, celui dont le débiteur et le bénéficiaire effectif seraient convenus en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. En pareil cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable conformément à la législation de chaque État contractant, compte dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Plus-values

1. Les gains qu'un résident de l'un des États contractants tire de l'aliénation des biens immobiliers visés à l'article 6 de la présente Convention et sis dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation d'actions, de participations ou de droits dans une société, dans toute autre personne morale ou dans une association de personnes dont l'actif est composé principalement de biens immobiliers ou de droits dans des biens immobiliers sis dans un État contractant ou d'actions dans une société dont l'actif est composé principalement de biens immobiliers ou de droits sur de tels biens sis dans un État sont imposables dans l'État où sont sis lesdits biens.

3. Les gains autres que ceux visés au paragraphe 2 du présent article, provenant de l'aliénation de biens mobiliers inclus dans l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise de l'un des États contractants possède dans l'autre État contractant, ou de l'aliénation de biens mobiliers attachés à une base fixe dont un résident de l'un des États contractants dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (pris isolément ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

4. Les gains provenant de l'aliénation de navires, d'aéronefs ou de véhicules routiers exploités en trafic international ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires, aéronefs ou véhicules ne sont imposables que dans l'État contractant où le siège de direction effective de l'entreprise est situé.

5. Les gains tirés de l'aliénation de biens autres que ceux visés aux paragraphes précédents du présent article ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident de l'un des États contractants tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'intéressé ne dispose de façon habituelle dans l'autre État contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle base fixe, les revenus peuvent être imposables dans l'autre État, mais uniquement dans la mesure où ils sont imposables à cette base fixe.

2. L'expression "profession libérale" couvre notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique et celles des médecins, juristes, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions salariées

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 21 de la présente Convention, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident de l'un des États contractants perçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État à

moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant, auquel cas la rémunération en provenant est imposable dans ce dernier.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent article, les rémunérations qu'un résident de l'un des États contractants perçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables dans le premier État que si :

a) Le bénéficiaire séjourne dans cet autre État pendant une ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours au cours d'une période de douze mois commençant ou s'achevant au cours de l'année d'imposition considérée, et

b) Les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de cet autre État, et

c) Les rémunérations ne sont pas déduites des bénéfices d'un établissement stable ou d'une base fixe de l'employeur dans cet autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations perçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire, d'un aéronef ou d'un véhicule routier exploité en trafic international sont imposables dans l'État contractant dont l'entreprise qui l'exploite est un résident.

Article 16. Tantièmes

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident de l'un des États contractants perçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou organe semblable d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15 de la présente Convention, les revenus tirés par un résident de l'un des États contractants d'activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle (théâtre, cinéma, radio ou télévision), musicien ou sportif sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en sa qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées si ladite personne est contrôlée directement et indirectement par ce dernier.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, les revenus visés par le présent article peuvent être exemptés d'impôts dans l'État contractant où sont réalisées les activités de l'artiste ou du sportif à condition que lesdites activités soient financées pour une part considérable au moyen de fonds publics dudit État ou de l'autre État contractant ou que lesdites activités soient réalisées dans le cadre d'un accord culturel ou autre arrangement entre les États contractants. En pareil cas, les revenus ne sont imposables que dans l'État contractant dont l'artiste ou le sportif est résident.

Article 18. Pensions et rentes

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 19, les pensions et autres rémunérations analogues payées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur et les rentes versées à ce résident sont imposables exclusivement dans cet État.

2. L'on entend par "rente" une somme déterminée payable périodiquement à des dates déterminées, la vie durant ou pour une durée qui est spécifiée ou peut être établie, en vertu d'une obligation d'effectuer des versements en contrepartie d'un capital suffisant intégralement versé en espèces ou en valeurs appréciables en espèces.

Article 19. Fonctions publiques

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité dans l'exercice d'attributions de caractère public, ne sont imposables que dans cet État.

b) Toutefois, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État qui:

i) Possède la nationalité de cet État; ou

ii) N'est pas devenue un résident de cet État à seule fin de rendre les services.

2. a) Les pensions payées par un État contractant ou une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement, soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité ne sont imposables que dans cet État.

b) Toutefois, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident de cet État et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. Étudiants

Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 21. Professeurs et enseignants

1. Un professeur ou un enseignant qui séjourne dans l'un des États contractants pendant deux ans ou plus à seule fin d'enseigner ou de se livrer à des études avancées ou à des re-

cherches dans une université, un collège ou autre institut de recherche ou autre établissement agréé d'enseignement supérieur dans cet État contractant et qui, immédiatement avant son séjour, était un résident de l'autre État contractant, est exonéré d'impôt dans le premier de ces États contractants à l'égard de toute rémunération au titre de cet enseignement ou de ces recherches pendant une période de deux ans à compter du moment où il se rend pour la première fois dans cet État contractant à cette fin.

2. Les dispositions précédentes du présent article ne s'appliquent pas à la rémunération qu'un professeur ou enseignant reçoit pour réaliser des recherches lorsque celles-ci sont entreprises au premier chef à l'avantage particulier d'une ou de plusieurs personnes spécifiées.

Article 22. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas visés par les articles précédents de la présente Convention sont imposables exclusivement dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus, autres que ceux des biens immeubles tels que définis au paragraphe 2 de l'article 6, si le bénéficiaire effectif, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant soit une activité industrielle et commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et si le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Les dispositions applicables en pareil cas sont celles de l'article 7 ou de l'article 14, selon qu'il convient.

Article 23. Élimination de la double imposition

1. En Hongrie, la double imposition est évitée comme suit :

a) Lorsqu'un résident de la Hongrie tire un revenu qui, conformément aux dispositions de la présente Convention, peut être imposé en Irlande, la Hongrie, sous réserve des dispositions des alinéas b) et c), exempte ledit revenu d'impôt.

b) Lorsqu'un résident de la Hongrie reçoit des éléments de revenu qui, conformément aux dispositions de l'article 10, sont imposables en Irlande, la Hongrie accorde, sur l'impôt qu'elle perçoit sur le revenu de ce résident, une déduction d'un montant égal à l'impôt payé en Irlande. Cette déduction ne peut toutefois excéder la fraction de l'impôt, calculé avant déduction, correspondant à ces éléments de revenu reçus en Irlande.

c) Les dividendes payés par une société qui est un résident de l'Irlande à une société qui est un résident de la Hongrie sont exempts de l'impôt hongrois dans la mesure où ils auraient été exempts de cet impôt si les deux sociétés avaient été des résidents de la Hongrie.

2. Sous réserve des dispositions de la législation irlandaise touchant l'imputation sur l'impôt irlandais de l'impôt exigible dans tout territoire hors d'Irlande (sans toutefois porter atteinte au principe général énoncé dans la présente Convention) :

a) L'impôt hongrois qui est exigible en vertu de la législation hongroise et conformément à la présente Convention, directement ou par voie de retenue, sur les bénéfices, les revenus ou les plus-values imposables provenant de sources situées en Hongrie (exception

faite, s'agissant de dividendes, de l'impôt exigible au titre des bénéficiaires sur lesquels les dividendes sont prélevés) est admis en déduction de l'impôt irlandais assis sur les mêmes bénéficiaires, revenus ou plus-values imposables sur lesquels l'impôt hongrois est calculé;

b) Dans le cas d'un dividende versé par une société qui est un résident de la Hongrie à une société qui est un résident de l'Irlande et qui contrôle directement ou indirectement 10 pour cent ou plus des droits de vote de la société versant les dividendes, la déduction tient compte (outre toute déduction de l'impôt hongrois aux termes des dispositions de l'alinéa a) du présent paragraphe) de l'impôt hongrois acquitté par la société pour ce qui est des bénéficiaires sur lesquels ledit dividende est payé.

3. Aux fins des paragraphes 1 et 2 du présent article, les bénéficiaires, revenus et plus-values possédés par un résident d'un État contractant imposables dans l'autre État contractant conformément à la présente Convention sont réputés être tirés de sources situées dans cet autre État contractant.

4. Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, les revenus qu'un résident d'un État contractant reçoit sont exempts d'impôts dans cet État, ce dernier peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus de ce résident, tenir compte des revenus exemptés.

5. Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la présente Convention, les revenus ou plus-values font l'objet en tout ou en partie d'exemption d'impôts dans un État contractant et, selon la législation en vigueur dans l'autre État contractant, une personne est imposable au titre desdits revenus ou plus-values en proportion du montant qui est transféré ou reçu dans cet autre État et non de leur intégralité, l'exemption accordée dans le premier État conformément à la présente Convention ne s'applique qu'à la partie des revenus ou des plus-values transférée ou reçue dans cet autre État.

Article 24. Non-discrimination

1. Les ressortissants de l'un des États contractants ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation connexe autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourraient être assujettis, dans les mêmes circonstances, les ressortissants de cet autre État. Nonobstant les dispositions de l'article premier, la présente disposition s'applique également aux personnes qui ne sont pas résidents de l'un des États contractants ou des deux.

2. L'établissement stable qu'une entreprise de l'un des États contractants a dans l'autre État contractant n'est pas imposé selon des modalités moins favorables dans cet autre État que les entreprises de ce dernier qui exercent les mêmes activités. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant l'un des États contractants à accorder à un résident de l'autre État contractant des réductions personnelles, abattements ou réductions d'impôt qu'il accorde à un de ses résidents en raison de son état civil, de ses charges de famille ou d'autres circonstances personnelles.

3. Sauf en cas d'application du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 4 de l'article 11 ou du paragraphe 4 de l'article 12 de la présente Convention, les intérêts, redevances et autres sommes payés par une entreprise de l'un des États contractants à un résident de l'autre

État contractant sont déductibles, aux fins du calcul des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État.

4. Les entreprises de l'un des États contractants dont le capital est, en totalité ou en partie et directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant ne sont assujetties dans le premier État à aucune imposition ou obligation fiscale connexe autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourraient être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

5. Nonobstant les dispositions de l'article 2, les dispositions du présent article s'appliquent à tous les impôts, quelles que soient leur nature ou leur dénomination.

Article 25. Procédure amiable

1. Lorsqu'un résident d'un État contractant estime que les mesures prises par l'un des États contractants ou par les deux entraînent ou entraîneront pour lui une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, il peut, sans préjudice des voies de recours internes, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont il est résident ou, si son cas relève du paragraphe 1 de l'article 24, de l'État contractant dont il a la nationalité. La réclamation doit être soumise dans les trois ans suivant la première notification de l'imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et faute de pouvoir elle-même apporter une solution satisfaisante, de régler l'affaire par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord éventuellement intervenu est appliqué nonobstant les délais de prescription prévus par la législation interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent de résoudre par voie d'accord amiable toute difficulté ou tout doute quant à l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent également se consulter pour éviter une double imposition dans des cas non prévus par celle-ci.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue de parvenir à un accord au sens des paragraphes précédents.

Article 26. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires à l'application des dispositions de la présente Convention ou de la législation interne des États contractants relative aux impôts visés par ladite Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à celle-ci. Les échanges d'informations ne sont pas restreints par les dispositions de l'article premier. Les informations ainsi reçues par un État contractant sont considérées comme secrètes, selon les mêmes modalités que les informations obtenues en application de la législation interne de cet État et ne sont divulguées qu'aux personnes ou autorités (y compris tribunaux et organes administratifs) intervenant dans l'évaluation ou le recouvrement des impôts visés par la Convention ou dans les procédures d'exécution, les poursuites et les décisions sur recours

concernant ces impôts. Lesdites personnes ou autorités n'utilisent lesdites informations qu'à ces fins. Elles peuvent les divulguer en audience publique ou dans des décisions judiciaires.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'un des États contractants l'obligation de :

a) Prendre des mesures administratives dérogeant à la législation ou à la pratique administrative de l'un ou l'autre des États contractants;

b) Communiquer des renseignements auxquels la législation ou la pratique administrative normale de l'un ou l'autre des États contractants ne permet pas d'avoir accès;

c) Communiquer des renseignements qui reviendraient à révéler un secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial ou renseignements dont la révélation serait contraire à l'ordre public.

Article 27. Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions de conventions particulières.

Article 28. Entrée en vigueur

1. Les Parties contractantes s'informeront que les formalités constitutionnelles requises pour l'entrée en vigueur de la présente Convention ont été accomplies.

2. La Convention entrera en vigueur à la date de la dernière de ses notifications et ses dispositions s'appliqueront :

a) En Hongrie :

i) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus perçus après le 1er janvier de l'année civile suivant l'année d'entrée en vigueur de la Convention;

ii) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux impôts exigibles pour toute année d'imposition commençant après le 1er janvier de l'année civile suivant l'année d'entrée en vigueur de la Convention;

b) En Irlande:

i) En ce qui concerne l'impôt sur le revenu et l'impôt sur les plus-values, à toute année d'évaluation commençant après le 6 avril de l'année suivant la date d'entrée en vigueur de la Convention;

ii) En ce qui concerne l'impôt sur les sociétés, à tout exercice commençant après le 1er janvier de l'année suivant l'année d'entrée en vigueur de la Convention.

Article 29. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un État contractant. L'un ou l'autre des États contractants pourra la dénoncer à tout moment

après l'expiration d'une période de cinq ans à compter de la date d'entrée en vigueur de la Convention, moyennant préavis de six mois au moins par la voie diplomatique.

En pareil cas, la présente Convention cessera de s'appliquer :

a) En Hongrie :

i) En ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus perçus après le 1er janvier de l'année civile suivant l'année de la notification;

ii) En ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux impôts exigibles pour toute année d'imposition commençant après le 1er janvier de l'année civile suivant l'année de la notification;

b) En Irlande :

i) En ce qui concerne l'impôt sur le revenu et l'impôt sur les plus-values, à toute année d'évaluation commençant après le 6 avril de l'année suivant la date d'expiration du délai spécifié dans la notification;

ii) En ce qui concerne l'impôt sur les sociétés, à tout exercice commençant après le 1er janvier de l'année suivant la date d'expiration du délai spécifié dans la notification.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

Fait à Dublin le 25 avril 1995, en langues anglaise et hongroise, les deux textes faisant également foi.

Pour l'Irlande :

DICK SPRING

Pour la République de Hongrie :

TIBOR DRASKOVICS

PROTOCOLE

À l'occasion de la signature, ce jour, de la Convention entre l'Irlande et la République de Hongrie tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu, les soussignés se sont entendus sur la disposition ci-après, qui fera partie intégrante de la Convention :

En ce qui concerne l'alinéa c) du paragraphe 1 de l'article 23, il est entendu qu'au cas où la République de Hongrie imposerait les dividendes reçus par des entreprises qui sont des résidents de Hongrie, les gouvernements des États contractants entameront des négociations en vue d'établir de nouvelles dispositions tendant à éviter la double imposition de ces dividendes provenant de sources situées en Irlande.

En foi de quoi les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé le présent Protocole.

Fait à Dublin le 25 avril 1995, en double exemplaire en langues anglaise et hongroise, les deux textes faisant également foi.

Pour l'Irlande :

DICK SPRING

Pour la République de Hongrie :

TIBOR DRASKOVICS